

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. august 2013
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Linda Bjørk Nielsen
Sagsnr.: 2013-0030-1563
Dok.: 841699

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 981 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. juli 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 981 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Finder ministeren, at det er passende at løslade en vanekriminel, som har begået syv væbnede røverier, jf. BT’s omtale af sagen lørdag den 15. juni 2013, og kan ministeren be- eller afkræfte, om der er passende afsoningstilbud til vanekriminelle, som måtte være vanskelige at passe ind i det normale fængselssystem eksempelvis pga. psykiske lidelser?”

Svar:

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om konkrete afgørelser truffet af domstolene, ligesom Justitsministeriet i øvrigt ikke har nærmere kendskab til den pågældende sag.

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at personer, der på gerningstiden var utilregnelige på grund af sindssygdom eller tilstande, der må ligestilles hermed, i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, ikke straffes. Tilsvarende gælder personer, der var mentalt retarderede i højere grad.

Personer, der på gerningstiden var mentalt retarderede i lettere grad, straffes i medfør af § 16, stk. 2, ikke, medmindre særlige omstændigheder taler for at pålægge straf.

Hvis en tiltalt frifindes for straf i medfør af straffelovens § 16, kan retten efter lovens § 68 træffe bestemmelse om anvendelse af andre foranstaltninger, der findes formålstjenlige for at forebygge yderligere lovovertrædelser.

Såfremt mindre indgribende foranstaltninger som tilsyn, bestemmelser vedrørende opholdssted eller arbejde, afvænningsbehandling, psykiatrisk behandling mv. ikke findes tilstrækkelige, kan det bestemmes, at den pågældende skal anbringes i hospital for sindslidende, i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse eller i egnet hjem eller institution til særlig pleje eller forsorg.

Såfremt det findes formålstjenligt, kan retten endvidere ifølge § 69 i stedet for at idømme straf træffe bestemmelse om sådanne foranstaltninger i tilfælde, hvor gerningsmanden på gerningstiden befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af de psykiske funktioner, og som ikke er af den i § 16 nævnte beskaffenhed.